

Visschers en Jagers

Visschers en Jagers

„Ziet, Ik zal zenden tot vele visschers, spreekt de HEERE, die zullen hen visschen; en daarna zal Ik zenden tot vele jagers, die zullen hen jagen, van op allen berg, en van op allen heuvel, ja, uit de kloven der steenrotsen”. - Jeremia 16 : 16.

JHOVA kent de leden van Zijn volk. Hij weet waarheen zij door de strijdkrachten der demonen verstrooid geworden zijn. „Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die [de] Zijnen zijn” (2 Tim. 2 : 19). Hij geeft te kennen, dat het Zijn onveranderlijk, onweersaanbaar voornemen is, om alle met verstand begaafde schepselen, welke hun houding voor de Theocratische Regeering onder leiding van den Messias bepalen - of zij nu tot de geestelijke of tot de aardsche klasse behooren - in één samen te vatten. Dit bijeenvergaderen tot de zijde des Heeren moet vóór den eindstrijd van Armageddon plaatsvinden; derhalve moeten de aldus bijeenvergaderden uit de organisatie van den vijand wegvlugten en bij de THEOCRATIE hun toevlucht zoeken. Deze heerschappij is nu in het midden van hun vijanden werkzaam. De volheid der tijden voor het „bestuur” van den grooten Messias aan de rechterzijde van God is gekomen; en het verzamelen is sedert 1918 n. Chr. aan den gang, het begon eerst bij de geestelijke klasse en in den laatsten tijd bij de andere klasse, die in duurzamen vrede en voortdurend geluk onder het rechtvaardige bestuur van de THEOCRATIE eeuwig-op aarde zal voortleven. ... hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven. Om in de bedeeeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is”. - Efez. 1 : 9, 10.

2 Het begin van het rechtvaardige bestuur beteekent, dat de natiën der wereld „den tijd van het einde” bereikt hebben. Deze tijd begon met den dag Jehova's, die in het jaar 1914 begonnen was, en welks beslissende einde in Armageddon zal komen. In dien tijd zal de oer-strijdvraag aangaande de UNIVERSEELE HEERSCHAPPIJ voor goed beslist worden. De THEOCRATIE zal haar op de juiste wijze beslissen, dat wil zeggen ten gunste van den grooten THEOCRAAT, Jehova, den Almachtigen God. Deze overwinning zal een rechtvaardiging van Gods Naam zijn en zal bevrijding en zegening voor alle schepselen beteekenen die leven, en waarheid en gerechtigheid liefhebben. Jehova is het boven alles verheven Wezen. Hij is de eenige Bron van het leven, de wet en de orde; en Zijn Theocratische Regeering, die het heelal omvat, de aarde er bij inbegrepen, is de eenige rechtmatige Heerschappij.

3 De natiën der aarde, vooral die van de zoogenaamde „Christenheid”, zijn door degenen, die God vergaderd en tot Zijn getuigen gemaakt heeft, gewaarschuwd, zij zijn door hen over Gods voornemen, om de Theocratische Heerschappij over de aarde door Zijn Koning Christus Jezus op te richten, onderricht.

De natiën hebben Gods getrouwe getuigen met verachting behandeld; zij hebben de boodschap, die deze getuigen getrouw verkondigd hebben afkeurend afgewezen en er de voorkeur aan gegeven God buiten beschouwing te laten en zich voor de demonen heerschappij uit te spreken, om hun eigen hebzuchtige plannen aangaande de wereldheerschappij te bevorderen. In al hun plannen laten zij den uitgedrukten wil en het geschreven Woord van God buiten beschouwing. Zij vertrouwen niet op Jehova, dat Hij Zijn rechtvaardig Koninkrijk over de menscheid door Zijn almacht zal oprichten. Zij vinden het beter zelf heerschappij uit te oefenen en weigeren aan een gedachte, betreffende de directe heerschappij van God door Zijn Koning Christus Jezus, toe te geven of zich daaraan te onderwerpen. In verband met hun godsdienstige gebruiken nemen zij weliswaar den Naam Gods in hun mond, maar in hun handelwijze hebben zij God vergeten. Gods oordeelsspreuk over hen luidt: „Mogen zo de goddelozen naar de onderwereld varen, alle volken die God vergeten!” (Ps. 9 : 18; Kath. Bijb.). Spoedig zullen zij hetzelfde lot ondergaan als het ontrouwe Jeruzalem in de dagen van Jeremia; want deze stad bedreef godsdienst, verbrak haar verbond met Jehova God en werd door Gods scherprechter geheel verwoest. Het godsdienstige Jeruzalem was het voorbeeld van de tegenwoordige „Christenheid”. Al degenen, die daarin blijven, haar ondersteunen en op haar leiderschap vertrouwen, zullen met haar in den kuil van de „hel” af dalen en hetzelfde lot ondergaan als de demonische godsdienstaanhangers van Jeruzalem. Toen ontkwam alleen de profeet Jeremia en zijn getrouwe metgezellen zoals bijvoorbeeld de Jonadabs en Ebedmelech, de Moorman, welke Gods goedkeuring ontvingen en het leven behielden. Op dezelfde wijze zullen in Armageddon alleen de leden van het geestelijke overblijfsel, die Jehova God getrouw zijn, evenals hun gewijde aardsche metgezellen, aan de vernietiging van de „Christenheid” en de andere natiën der wereld, ontkomen.

4 De oprichting van de Theocratische Heerschappij van Jehova God, die sedert het jaar 1914 in de handen van Zijn geliefden Koning is overgedragen en de daaropvolgende verkondiging van de oprichting dezer Heerschappij, is voor alle op aarde levende schepselen tot een groote beproeving ten oordeel geworden, zowel voor degenen, die beweren „Christenen” te zijn of in een verbond met God staan, als voor degenen, die de natiën van deze wereld uitmaken. Christus Jezus bekleedt als Gezalfde Koning ook het ambt van Rechter en is tot de plaats van het oordeel, tot Gods Tempel gekomen. Het gericht is

sedert 1918, de datum van Zijn komst tot den Tempel, aan den gang. Als eersten beproeft Hij Zijn knechten, aan wie Hij Zijn Koninkrijksbelangen, „Zijn goederen”, toevertrouwd heeft, daarna beproeft Hij degenen, die belijden Zijn dienaars te zijn, echter booze, luie en wetteloze knechten, ja in werkelijkheid dienaars van den vijand zijn. „Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods? En indien de rechtvaardige [de rechtvaardige dienaar] ter nauwernood behouden wordt, waar zal dan de goddelooze en zondaar verschijnen?” (1 Petr. 4 : 17, 18; Nieuwe Vert.). Daarna begint het oordeel van alle natiën der wereld, vooral van de „Christenheid”, die er aanspraak op maakt, God te dienen en Zijn Koninkrijk te zijn.

5 Deze volgorde in het gericht komt uit de profetie van Jezus betreffende de toestanden aan het einde van Satans wereld, naar voren, in welke periode wij nu aangekomen zijn. De Heere Jezus voorzeide hierbij, dat Jehova's „getrouwe en voorzichtige dienstknecht”, evenals „de kwade dienstknecht”, openbaar zou worden (Matth. 24 : 45-51). Daarna sprak de Heere over de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden en kenschetste hierdoor twee klassen en hun eindoordeel (Matth. 25 : 1-13); vervolgens gaf Hij de gelijkenis van de dienstknechten, aan wie de Heere de talenten van Zijn Koninkrijks belangen toevertrouwd heeft. Bij Zijn komst als Heerscher of Koning, oordeelde de Heere deze dienstknechten, beloonde de getrouwen en wierp deze klasse „den kwaden en luien dienstknecht” buiten Zijn organisatie, zoodat deze klasse in de wereld der duisternis terecht kwam (Matth. 25 : 14-30). De Heere Jezus eindigde ten slotte Zijn profetie met de gelijkenis over het oordeel der natiën, bij Zijn wederkomst als Koning en Rechter. In dit oordeel worden de menschen van goeden wil, die aan Zijn broeders, welke getuigen van Jehova zijn, het goede doen, door schapen voorgesteld, terwijl Hij ze aan Zijn rechterzijde, de zijde van Zijn gunst en Zijn beschermende macht, verzamelt. Maar degenen, die Zijn broeders mishandelen, omdat zij Jehova's getuigen zijn, worden met bokken vergeleken en aan Zijn linkerzijde geplaatst, namelijk aan de zijde der ongenade en veroordeeling. De „bok”-klasse wordt naar de vurige vernietiging gestuurd, die voor den Duivel en al zijn engelen bestemd is. De „schaap”-klasse wordt gezegend en na Armageddon, onder het Theocratische Koninkrijk van zegeningen, in het eeuwige leven op aarde geleid (Matth. 25 : 31-46). Tot deze zegeningen onder het Koninkrijk behoort het vreugdevolle voorrecht, de Goddelijke opdracht uit te voeren, om 'vruchtbaar te zijn, zich te vermenigvuldigen en de aarde met een rechtvaardig geslacht te vervullen'. Dit zullen zij doen, nadat Armageddon de aarde van de God vergetene natiën bevrijd heeft; aldus zal de opdracht vervuld worden, die God oorspronkelijk aan Adam en Eva gegeven heeft, die hierin echter faalden. - Gen. 1 : 28.

6 Het oordeel der natiën gaat nog altijd door; alle teekenen wijzen er op, dat het spoedig het einde en

den tijd bereikt heeft, dat dit rechtvaardige oordeel uitgesproken en voltrokken wordt. Er bestaan evenwel nog vele menschen van goeden wil, met schapen vergeleken, die op de zijde van de THEOCRATIE vergaderd moeten worden. Terwijl het beslissende einde nabijgekomen is, moeten zij nu zonder uitstel vergaderd worden. De profeet Jeremia en zijn getrouwe metgezellen leefden in de laatste jaren van het oordeel over het godsdienstige Jeruzalem en aanschouwden haar verwoesting, ja, overleefden deze, hetgeen de belofte van Jehova rechtvaardigde, die behelsde, dat Hij ze zou bewaren. Jeremia sprak in den Naam van Jehova God en was een van Jehova's getuigen, die vanaf Abel een ononderbroken lijn vormden. Hij was dientengevolge een beeld van het overblijfsel der geestelijke Israëlieten, welke in deze laatste dagen van de „Christenheid” Jehova's getuigen zijn.

7 Jeremia profeteerde vanaf het dertiende jaar van den koning Josia (Jer. 25 : 1-3). Omdat Josia Jehova en Zijn voorbeeldige theocratie getrouw toegewijd was, deed Jehova God de verwoesting van het veroordeelde Jeruzalem niet in zijn dagen komen, maar stelde ze veertig jaren uit, gerekend vanaf den tijd, dat Jeremia zijn ambt van het getuigenisgeven aanvaardde. Derhalve profeteerde Jeremia gedurende de heerschappij van de wetteloze koningen, die na Josia kwamen tot aan den laatsten aardschen koning, den wettelozen Zedekia, in wiens dagen Jehova God Zijn oordeel aan het verbondverbrekende Jeruzalem voltrok. Deze veertigjarige tijd der genade gaf aan Jehova's getuigen, namelijk de profeten Jeremia, Ezechiël en Zefanja den tijd om aan Juda en Jeruzalem het laatste getuigenis te geven. Dit diende tot nut van allen, die Jehova goedgezind waren; en den verbondsverbrekers, den godsdienstaanhangers der demonen, alsmede hun politieken en commercieelen bondgenooten en ondersteuners tot waarschuwing voor de dreigende vernietiging. Zij, die deze waarschuwing ter harte namen, de godsdienstige organisaties verlieten en tot Jehova's scherprechter overgingen, werden tezamen met Jehova's getrouwe profeten gespaard; maar zij, die de boodschap niet stellig opnamen en Jeremia met zijn metgezellen vervolgden, zich vastklampten aan de dingen van den godsdienst en op de eigengerechtigheid van hun godsdienstige leiders vertrouwden, kwamen om.

8 Deze dingen werden in den Bijbel niet alleen opgeteekend, om een geschiedenis uit de oudheid te bewaren, hetwelk met de personen uit dezen nieuwen tijd weinig of niets te maken heeft; maar het werd tot onderwijzing van degenen vastgelegd, die in deze dagen het leven zoeken en den juisten weg willen leeren kennen, die ten leven leidt. De meer uitgebreide en volledige vervulling van de toenmalige gerichten Jehova's wordt aan het einde van Satans ononderbroken heerschappij op soortgelijke organisaties en klassen van menschen toegepast. Over deze natuurlijke Joden staat geschreven: „En deze dingen allen zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op welke de einden der eeuwen gekomen zijn” (1 Cor. 10 : 11). „Want al wat te voren geschreven is, dat

is tot onze leering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden" (Rom. 15 : 4). Zij, die het willen beleven een rechtvaardige regeering op aarde opgericht te zien, welke de menschen van de heerschappij der wetteloozen verlossen en allen, die gerechtigheid liefhebben en beoefenen, zegenen zal, dienen deze „voorbeelden" uit de oudheid te bestudeeren en de daarin gegeven raadgeving op te volgen. Dezulken worden gesterkt en met troost vervuld, om tot het einde van de treurige heerschappij der boosheid te volharden en hun onkreukbaarheid jegens God te kunnen handhaven. Wie op deze voor langen tijd opgeschreven dingen geen acht geeft, maar denkt, dat hij met zijn eigen kracht en wijsheid zou kunnen volstaan, die geraakt in een groote verzoeking en komt om.

9 Het lot der „Christenheid" is bezegeld. Armageddon is zeer nabij. Dan zal de verwoesting verschrikkelijk zijn en al hetgeen in de geschiedenis ooit gebeurd is ver overtreffen. Wat zullen dan Jehova's getuigen, zooals zij door den getrouwen Jeremia voorgeschaduwde werden en hun metgezellen, voorgesteld door de „andere schapen" des Heeren, thans doen? Zullen zij bedroefd zijn wegens het zekere vooruitzicht op den dood en de vernietiging van millioenen godsdienstaanhangers? Zullen zij een gedeelte van hun tijd aan het getuigeniswerk des Heeren wijden en het overige van hun tijd aan een zorgeloos streven naar vermakelijkheden en genot besteden, evenals degenen, die 'de wellusten meer liefhebben dan God'? Het antwoord vindt men in de onderwijzing, die aan Jeremia onder soortgelijke toestanden gegeven werd.

Een teeken

10 Ten tijde toen Jeruzalem voor de verwoesting bestemd was, schreef Jeremia: „En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: Gij zult u geene vrouw nemen, en gij zult geene zonen noch dochteren hebben in deze plaats" (Jer. 16 : 1, 2). Jeremia behoorde tot de priesters der levieten. Hij was uit de stad Anathoth afkomstig in het land van den stam Benjamin; dezen priesters was het huwelijk geoorloofd. Jeremia was een jonge man, toen de Heere hem tot het ambt van profeet riep. Hij was Jehova God en Zijn dienst zonder voorbehoud toegewijd en vast besloten, den wil des Heeren te doen. Er wordt nergens vermeld dat hij huwde. Hij volgde in dit punt nauwkeurig de aanwijzing van Jehova op, die uitdrukkelijk en uitsluitend op hem van toepassing was. Zij was voor hem van kracht, zoolang hij „in deze plaats" vertoefde, dat wil zeggen zoolang hij in het midden van het veroordeelde Judéa en Jeruzalem getuigenis gaf; en veertig jaar lang, tot aan de uiteindelijke verwoesting, hield hij zich daar op. Jeremia klaagde nooit, omdat het een of andere huwelijk, dat hij had kunnen aangaan, al die jaren door uitgesteld moest worden. Hij diende den grooten THEOCRAAT JEHOVA. Hij onderwierp zich aan den wil van Jehova, want hij was Jehova's profeet en getuige en begreep de eigenlijke oorzaak, waarom Jehova deze aanwijzing had gegeven. Jeremia werd een onbezwaarden of zuiveren ongehuwden staat be-

volen en dit niet alleen met het doel om vrij te zijn van alle afleidende aardsche verantwoordelijkheid en de onnoodige lasten die hem bij de vervulling van zijn verbond tegenover God gehinderd zouden hebben. Door zoo te handelen, zou Jeremia voor zijn metgezellen en voor de godsdienstaanhangers een waarschuwend teeken zijn en het zou bovendien zijn oprechtheid in de uitvoering van de boodschap evenals de juistheid en besliste zekerheid ervan bevestigen.

11 Jehova's getuigen staan heden niet onder dezelfde beperkende voorschriften zooals de Heere ze aan Jeremia opgelegd had. Echter met den tegenwoordigen ernstigen toestand voor oogen, die nog op veel verschrikkelijker dingen wijst welke binnenkort zullen volgen, doen zij verstandig hun weg te beproeven en te zien, of het voor hen goed is onder soortgelijke toestanden den weg van Jeremia te volgen, in het belang van een volledig aandeel aan het „vreemde werk" Jehova's, dat in Armageddon zal eindigen. Jehova verklaarde de reden, waarom Hij aan Zijn gehoorzamen profeet deze beperking had opgelegd: „Want zoo zegt de HEERE van de zonen en van de dochteren, die in deze plaats geboren worden; daartoe van hunne moeders, die ze baren, en van hunne vaders, die ze gewinnen in dit land: Zij zullen pijnlijke dooden sterven, zij zullen niet beklagd noch begraven worden, zij zullen tot mest op den aardbodem zijn, en zij zullen door het zwaard en door den honger verteerd worden, en hunne doode lichamen zullen het gevogelte des hemels en het gedierte der aarde tot spijsje zijn" (Jer. 16 : 3, 4). Aldus moest Jeremia's kinderloosheid en het vrijzijn van huiselijke zorgen en lasten een doelmatig voorbeeld zijn en dit was volkomen in overeenstemming met de waarschuwing van het dreigend gevaar en de verwoesting, die hij aankondigde.

12 Bij de verwoesting van Jeruzalem, die kort daarna volgde, spaarde de scherprechter des Heeren de zonen en dochteren van de godsdienstaanhangers niet. Dit berokkende den ouders, die hun verbond met God gebroken en zich tot den godsdienst gekeerd hadden, groot leed. Nadat Jehova Zijn getuigen - voorgesteld door den met linnen bekleeden man, met den schrijversinktkoker aan zijn zijde - uitzendt, om bij de zachtmoedigen of leergierigen aan hun voorhoofd, den zetel van inzicht en verstand, een teeken te maken, geeft God de Heere Zijn Scherprechter het bevel: „Maar tot die (anderen) zeide Hij voor mijne ooren: Gaat door, door de stad achter hem, en slaat; ulieder oog verschoone niet, en spaart niet! Doodt ouden, jongelingen en maagden, en kinderkens en vrouwen, tot verdervens toe; genaakt aan niemand, op denwelken het teeken is, en begint van Mijn heiligdom. En zij begonnen van de oude mannen [de godsdienstige geestelijkheid], die voor het huis [de tempel; Leidsche Vert.] waren. En Hij zeide tot hen: Verontreinigt het huis, en vervult de voorhoven met verslagenen; gaat henen uit [trekt dan uit; Kath. Bijb.]. En zij gingen henen uit, en zij sloegen in de stad". - Ezech. 9 : 5-7.

13 Het feit, dat degenen die kinderen hebben, hierdoor aan het einde der door de demonen beheerschte wereld moeilijkheden zouden hebben, heeft

ook Jezus in Zijn profetie duidelijk getoond, toen Hij zeide: „Maar wee den bevruchten en den zoogenden (vrouwen) in die dagen!” (Matth. 24 : 19). Toen Hij op den weg was, die Hem direct tot den dood leidde, keerde Hij zich om en zeide tot de Hem volgende vrouwen: „Gij dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf, en over uwe kinderen. Want ziet, er komen dagen, in welke men zeggen zal: Zalig (zijn) de onvruchtbaren, en de buiken, die niet gebaard hebben, en de borsten, die niet gezoogd hebben. Alsdan zullen zij beginnen te zeggen tot de bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons” (Luc. 23 : 28-30). Hierdoor wordt het duidelijk, waarom het voor degenen, die tot de „andere schapen” des Heeren behooren en leden van de „grootte schare” hopen te worden, welke Armageddon overleeft, die daarna de Goddelijke opdracht ontvangen om 'de aarde met een rechtvaardig geslacht te vervullen', beter en verstandiger is, deze dingen uit te stellen, tot de benauwdheid en de verwoesting van Armageddon voorbij is. Dan zal de nieuwe en rechtvaardige onzichtbare Opperheer der menschen het regiem over de gereinigde aarde in handen hebben en God, de Heere, zal dan de Goddelijke opdracht aan de overlevenden van Armageddon van kracht doen worden. Die op den Heere wachten, voorkomen veel moeilijkheden en lasten, veel kommer en leed en genieten de grootste vrijheid tot het deelnemen aan het werk, dat door de werkzaamheid van Jeremia en zijn metgezellen voorschaduw werd. Degenen der „andere schapen” des Heeren die thans kinderen hebben, of aan wie in het natuurlijke verloop van de dingen kinderen geboren worden, doen goed, de raadgeving van den apostel op te volgen en ze 'op te voeden in de tucht en de vermaning des Heeren'. De kinderen nu van de bovenbeschreven ouders, die den Heere gewijd zijn, gedragen zich rechtvaardig en handelen naar het gebod des Heeren, als zij 'hun ouders gehoorzamen in den Heere' (Efez. 6 : 1-4). Dit is de eenige weg der wijsheid die de goedkeuring des Heeren wegdraagt en voor den tijd der benauwdheid van Armageddon naar de veiligheid leidt.

14 Jehova geeft aan Zijn dienstknechten met betrekking tot hun handelwijze in deze dagen van de groote wereldcrisis nog meer onderwijzing: „Want zoo zegt de HEERE: Ga niet in het huis desgenen, die eenen rouwmaaltijd houdt, en ga niet henen om te rouwklagen, en heb geen medelijden met hen; want Ik heb van dit volk (spreekt de HEERE) weggenomen Mijnen vrede, goedertierenheid en barmhertigheden; Zoodat grooten en kleinen in dit land zullen sterven, zij zullen niet begraven worden; en men zal hen niet beklagen, noch zichzelf insnijden, noch kaal maken om hunnentwil. Ook zal men hun niets uitdeelen over den rouw, om iemand te troosten over eenen doode; noch hun te drinken geven uit den troostbeker, over iemands vader of over iemands moeder” (Jer. 16 : 5-7). De oordeelen des Heeren zijn rechtvaardig en worden in gerechtigheid voltrokken. Gods dienstknechten, die Zijn Geest bezitten, treuren niet over de vernietiging van de wetteloozen, door de handen van den door den Heere aangestelden

Scherprechter. Hun vernietiging dient tot rechtvaardiging van den Naam van Jehova, welke de boozen veracht, gelasterd en gesmaad hebben; over deze rechtvaardiging verheugen zich al Zijn dienstknechten. Veertig jaar lang waarschuwde Jeremia persoonlijk Judéa en Jeruzalem, nochtans deden zij geen boete. Bij de verwoesting van de stad en het land, stierven zij in hun zonden en goddelooze daden; dit lot hadden zij zelf vrijwillig gekozen door hun gedrag tegen de boodschap en de boodschappers van Jehova.

15 Gedurende meer dan zestig jaren - en vooral sedert 1918 - wordt de „Christenheid” voor den aankomenden strijd van Armageddon gewaarschuwd en haar den weg der ontkoming, dien Jehova voorzien heeft, getoond. De godsdienstige leiders en hun politieke en commercieele bondgenooten hebben met de waarschuwing den spot gedreven, ja, ze zelfs als „opstandig” gebrandmerkt en hebben hierbij Jehova's getrouwe getuigen en hun metgezellen vervolgd en vervolgen hen nog. Nu zijn wij haast aan het „besslissende einde” van den „tijd van het einde” aangekomen en de natiën der „Christenheid” verkeeren in staat van oproer en ondervinden de nooden van den oorlog. De politieke en commercieele elementen richten huichelachtige gebeden om den vrede - zoogenaamd tot God - en vestigen hun blikken op het hoofd van de grootste godsdienst-organisatie op aarde, als zijnde hun middelaar, opdat die zijn invloed bij God zal gebruiken, zoodat God nog voor een keer vrede en welvaart zou geven. Doch terwijl zij allen tot God opzien en Hem met hun lippen gebeden om zegeningen van den vrede brengen, strijden zij tegelijkertijd tegen getrouwe Christenen, d.i. tegen Gods getuigen, die op een wettige, onschuldige wijze de THEOCRATISCHE REGEERING van Jehova onder Zijn „Vredevorst” Christus Jezus verkondigen. Zij hopen, door de volledige onderdrukking van deze getrouwe getuigen voor de THEOCRATIE, den toestand te bereiken, dat zij in een gevoel van verlichting „vrede en veiligheid” kunnen uitroepen. Hierdoor voeren zij oorlog tegen Jehova en Zijn THEOCRATIE. Om deze reden zullen al hun gebeden voor den vrede, vredesplannen, vredesconferenties en vredesverdragen en organisaties op niets uitloopen, ja, zelfs het voorspel van hun „plotseling verderf” zijn. „Want Ik heb van dit volk (spreekt de HEERE) weggenomen Mijnen vrede, goedertierenheid en barmhertigheden”. Alhoewel God geen behagen scheidt in den dood van de boozen en wetteloozen, zoo treurt Hij toch ook niet over hun vernietiging en gebiedt tevens Zijn getrouwen dienstknechten om niet te treuren. Deze weigering om van te voren te treuren, is eveneens een teeken van hetgeen in Armageddon gebeuren zal, wanneer in dien strijd alle godsdienstaanhangers en de heerlijken van de kudde uitgeroeid zullen worden. Deze groote vernietiging zal een dusdanige ontsteltenis teweegbrengen, dat personen, die pijnlijke verliezen hebben en zelf de vernietiging tegemoet gaan, onbekwaam zullen zijn, te weenen en te treuren (Jer. 25 : 33-35). Zij zijn behoorlijk gewaarschuwd. Hun bloed komt op hun eigen hoofd. Doch degenen, die getrouw en

met volharding het getuigenis en de waarschuwing gegeven hebben, zijn aan al het aldus vergoten bloed onschuldig.

16 Omdat de godsdienstaanhangers en hun voorstanders de door Jehova's getuigen bekendgemaakte boodschap niet met ernst aannemen, is de toestand in dezen tijd gelijk aan de dagen van Noach (Matth. 24 : 37-39; Luc. 17 : 26, 27). Zij vierden feesten, zooals koning Belsazar dit vlak voor zijn dood en den val van Babylon deed. Zij bedwelmen zich aan de dingen van Satans wereld, inderdaad, het is een zoogenaamd „Jazz-tijdperk” geworden. Zelfs de zoogenaamde „Christelijke godsdienstaanhangers” hebben de wellusten meer lief dan God (2 Tim. 3 : 4). Tot vermaning van Jehova's getuigen werd juist bestemd voor deze dagen, een verdere aanwijzing aan Jeremia gegeven. Zij luidt: „Ga ook niet in een huis des maaltijds, om bij hen te zitten, om te eten en te drinken. Want zoo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls: Ziet, Ik zal van deze plaats, voor ulieder oog en in ulieder dagen, doen ophouden de stem der vreugde en de stem der blijdschap, de stem des bruidegoms en de stem der bruid” (Jer. 16 : 8, 9). Dezelfde toestand van verwoesting van deze groote organisatie, Babylon genaamd, welke Satans organisatie voorstelt, werd als volgt voorspeld: „Aldus zal de groote stad Babylon met geweld geworpen worden, en zal niet meer worden gevonden. En de stem der citerspelers, en der zangers, en der fluiters, en der bazuïners, zal niet meer in u gehoord worden; en geen kunstenaar van eenige kunst zal meer in u gevonden worden; en geen geluid des molens zal in u meer gehoord worden. En het licht der kaars zal in u niet meer schijnen; en de stem eens bruidegoms en eener bruid zal in u niet meer gehoord worden; want uwe kooplieden waren de grooten der aarde, want door uwe tooverij zijn alle volken verleid geweest. En in dezelve is gevonden het bloed der profeten en der heiligen, en al dergenen, die gedood zijn op de aarde” (Openb. 18 : 21-24). Dergelijke gemakkelijkheden en verlustigingen zijn dus alleen nog maar van korten duur. Al degenen die hieraan deelnemen zijn dwaas, verkwisten waardevollen tijd en laten gunstige gelegenheden voorbij gaan.

17 De moderne wereld pocht op haar prestaties en hetgeen zij nog hoopt te bereiken; maar zij heeft absoluut niets waarmede zij zou kunnen pronken, noch heeft zij eenige reden tot werkelijke vreugde. Haar gemakkelijkheden zijn slechts van oppervlakken, vergankelijk aard. Zij wordt door de demonen beheerscht en keert haar aandacht en haar belangstelling van den eenigen bron des levens en van eeuwige vreugde af, namelijk van de THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ of Zion, dat profetisch „eene vreugde der gansche aarde”, dat wil zeggen van de „nieuwe aarde” genoemd wordt (Ps. 48 : 3). De wereldsche gemakkelijkheden behooren niet tot de „vreugde des Heeren”, noch tot de „eeuwige geneugten” aan Zijn rechterhand (Ps. 16 : 11; Kath. Bijb.). Derhalve kan de getrouwe Christen, die zijn hoop op de nieuwe wereld gezet heeft, waarin gerechtigheid woont, zich niet met deze geoordeelde verdwijnende wereld verheugen. Jehova's getuigen

zooals zij door Jeremia voorgesteld worden, hebben een groot en ernstig werk te doen en de tijd, waarin zij dit moeten doen, is door het aankomende uur beperkt, hetwelk slechts aan God bekend is en dat Hij als het begin van Armageddon, Zijn „vreemde daad”, heeft vastgelegd.

18 Wat nog van Gods „vreemde werk” van het getuigenisgeven overblijft, hetgeen aan die „vreemde daad” onmiddellijk voorafgaat, nadert zijn voleinding en wanneer dat geëindigd is, zal dit grootste ooit op aarde genoten voorrecht, voor goed voorbij zijn. Derhalve is het Jehova's getuigen onmogelijk een deel van hun tijd en aandacht aan den actieven dienst des Heeren te wijden en gedurende den overigen tijd aan het genotzuchtige gedoe der godvergetende natiën deel te nemen. Dit te doen, zou een verslapping der handen in den dienst van God en een verbreking van het verbond beteekenen, dat van hen verlangd, altijd den wil des Heeren en nimmer den wil van den Duivel te doen. Moge niemand denken, dat hij, indien hij het voorgeschreven minimum aantal uren in den dienst des Heeren, of het gemiddelde aantal uren van een arbeider in de wereld heeft gepresteerd, daarna vrij en gerechtigd zou zijn, op wereldsche manier „rond te jазzen” of rond te slenteren en zijn tijd en lichaamskracht voor nietige, doellooze, gezellige gelegenheden te gebruiken, welke de gedachten en neigingen van hem die aldus handelt, van den Schepper en Zijn THEOCRATIE afleiden en hem aan de aanvallen en verzoekingingen der demonen bloot stellen. De getrouwen moeten onophoudelijk, „dag en nacht” dienaars van den grooten Theocraat en Zijn glorierijke Heerschappij zijn. Getrouwheid in het nakomen van de plicht in het „vreemde werk” des Heeren is ons bolwerk en wanneer wij het doel n.l. de rechtvaardiging van Zijn Naam en de volledige overwinning van de THEOCRATIE, zoo genaderd zijn, dan mogen wij, indien wij veilig of verstandig willen wandelen, de perken niet laten vallen en ons op deze wijze aan het binnenvallen en het geweld der demonen bloot stellen. Ook is de weigering om denzelfden weg der gemakkelijkheden te gaan dien de wereld gaat, een teeken van Jehova door Zijn getuigen op aarde, dat de dagen beperkt zijn, terwijl de „Christenheid” op hebzuchtige wijze het genot najaagt, in plaats van het eerst naar het Koninkrijk Gods te streven.

Onoprechtheid

19 Onoprechte, godsdienstige huichelaars nemen zeer veel aanstoot aan de verkondiging van de rechterlijke oordeelen des Heeren over de „Christenheid”. Door godsdienst en de demonen verblind, zijn zij in hun eigengerechtigheid onbekwaam hun gebreken en opzettelijke verbreking van de geboden des Heeren te erkennen. Het onverschrokken proclameeren van hetgeen voor het Koninkrijk noodig is, alsmede den dag der wrake onzes Gods tegen godsdienst of demonisme en degenen die dit beoefenen, krenkt hun gevoelens. Zij zeggen dat zij in hun godsdienstige leeringen, gebruiken, hun werkzaamheid en aandeel aan de dingen der wereld, die de THEOCRATIE buiten beschouwing laten, geen fout of zonde zien,

ja, ze schreeuwen om „meer godsdienst” en beramen plannen voor een „nieuwe wereldorde”, waarin „meer godsdienst” beoefend zal worden. Jehova voorzeide deze onoprechtheid aan Jeremia, door te zeggen: „En het zal geschieden, als gij dit volk al deze woorden zult aanzeggen, en zij tot u zeggen: Waarom spreekt de HEERE al dit groote kwaad over ons, en welke is onze misdaad, en welke is onze zonde, die wij tegen den HEERE, onzen God, gezondigd hebben? Dat gij tot hen zult zeggen: Omdat uwe vaders Mij verlaten hebben, spreekt de HEERE, en hebben andere goden nagewandeld, en die gediend, en zich voor die nedergebogen; maar Mij verlaten, en Mijne wet niet gehouden hebben; En gijlieden erger gedaan hebt dan uwe vaders; want ziet, gijlieden wandelt, een iegelijk naar het goeddunken van zijn boos hart, om naar Mij niet te hooren. Daarom zal Ik ulieden uit dit land werpen, in een land, dat gij niet gekend hebt, gij noch uwe vaders; en aldaar zult gij andere goden dienen, dag en nacht, omdat Ik u geene genade zal geven”. - Jer. 16 : 10-13.

20 Deze toestand in de hedendaagsche „Christenheid” heeft juist bij eerlijke mannen en vrouwen aanleiding er toe gegeven, om zich vol afschuw van haar af te wenden. Na haar vijftienhonderd jarig bestaan is zij er niet beter, maar slechter op geworden en haar wonde is ongeneeslijk. Om deze reden zijn vele nog in de „Christenheid” vastgehouden menschen van goeden wil in radeloosheid en zuchten en jammeren over de gruwelen, die tot schande van God en Zijn Koning Christus Jezus, in het midden van haar gebeuren. De „Christenheid” vereert goden der demonen en door demonen bezeten menschen en menschenlijke scheppingen, die zij met haar eigen handen gemaakt heeft. Zij protesteert, dat de godsdienstige leerstellingen van de „eeuwige pijniging” en het „vagevuur” blootgelegd worden en geeft er de voorkeur aan een duivelschen god te aanbidden, die gelooft, dat hij schepselen na den dood eeuwig in letterlijk vuur en zwavel zou moeten pijnigen. Haar heerschende machtgroepen 'smeden onheil onder het voorwendsel der wet', om de hedendaagsche Jeremia-klasse te vangen of „tot staan te brengen” en ouders, die hun kinderen de Goddelijke geboden en gehoorzaamheid onderwijzen, te bestraffen. Zij ontnemen aan de kinderen van deze ouders (bijv. in de U.S.A.) het recht van een openbare schoolontwikkeling, omdat deze kinderen weigeren vlaggen en zinnebeelden te verafgoden en te salueren en hier door Gods geboden, waarin zij onderwezen worden, te overtreden. Zij schakelen de menschen gelijk, verheffen schepselen en gebieden allen, menschen heil toe te roepen en dezen redding en bescherming toe te kennen. Zij verheffen den politieken staat boven Jehova God en Zijn THEOCRATIE en verlangen gehoorzaamheid tegenover de wetten van den staat, die zonder eerbied voor den wil en de geboden Gods gemaakt werden, en aan deze wetten te gehoorzamen zou beteekenen, dat een Christen zijn verbond zou moeten verbreken, wanneer hij de boven alles staande geboden van den Allerhoogste overtreedt.

21 Vervolgens ontnemen de regeerende machtgroepen der „Christenheid” den menschen het vrije

en openlijke recht en voorrecht, om Jehova God, door de verkondiging van de goede boodschap van Zijn THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ onder Christus, in geest en waarheid te aanbidden; aldus schaffen zij het „gedurige (dagelijksche) offer” af, dat Christenen aan den Almachtigen God brengen. Zij laten Zijn beloofde Heerschappij over de wereld buiten beschouwing en in plaats van de THEOCRATIE bieden zij een „nieuwe wereldorde” aan volgens eigen uitvinding. Het is deze „gruwel der verwoesting” dien zij oprichten, hem tot hun afgod maken en onderdanige trouw en vereering bewijzen. Deze beestachtige wereldorganisatie en haar totalitair „beeld” noemen zij de „hooge overheden” en staan er op, dat de volkeren aan het vereeren van het „beest en zijn beeld” meedoen. In plaats van Gods gezalfde Koning, Christus Jezus te gehoorzamen, maken zij zonder Schriftuurlijke machtiging en autoriteit een mensch tot een 'plaatsvervanger van Christus Jezus' en tot iemand, die op aarde de plaats van den Almachtigen God zal innemen, ja, ze kussen zelfs letterlijk de teen van dien onvolmaakte mensch, voor wien zij als teeken van vereering nederbuigen. Thans, waar een getuigenis voor het Koninkrijk Gods gegeven is, zooals de „Christenheid” en de wereld nog nimmer te voren gekend heeft, hetgeen Jehova's getuigen door de verspreiding van honderden miljoenen boeken, brochures en tractaten en in vele talen gedurende vele jaren gedaan hebben, gaat de groote meerderheid van de „Christenheid” opzettelijk en blind voort, hun blinde godsdienstige leiders te volgen en dit tengevolge van onverschilligheid of openlijke en uitdrukkelijke vijandschap tegen de THEOCRATIE. Nooit te voren was de verantwoordelijkheid van de „Christenheid” grooter dan in dezen tijd.

22 Jehova geeft derhalve Zijn getuigen de verzekering, dat Hij de geheele godsdienstige organisatie van de „Christenheid” evenzoo zeker verwoesten zal, als Hij het toenmalige Jeruzalem verwoest heeft. Jeremia heeft de vervulling van de profetie, die Hij, gedreven zijnde door Jehova's geest, uitgesproken had, zelf beleefd en aanschouwd. De organisatie der „Christenheid” zal verwoest worden, gelijk dit met het land van Judéa en Jeruzalem gebeurde. Deze godsdienstaanhangers, die in den Naam des Heeren in het midden van de „Christenheid” huichelarij en cultus der demonen bedrijven, zullen ondervinden, dat hun 'schuilplaats van leugen' een bedriegelijk bolwerk is. Zij zullen op het vrije veld gedreven en als niets anders geopenbaard worden dan duivelsaanbidders en een deel van de organisatie des Duivels, die door Babylon voorgesteld wordt. Dezulken zijn met die godsdienstige Joden te vergelijken, die uit het land hunner vaders verdreven, door de legers van Nebukadnezar gevangengenomen en naar het door de demonen beheerschte Babylon gebracht werden, om aldaar als opstandelingen tegen Jehova God te sterven. Hun zal het gaan als „den kwaden dienstknecht”; De Heere „zal hem afscheiden [van Zijn organisatie] en zijn deel zetten met de geveinsden” (Matth. 24 : 51). 'Aldaar zal Ik u geene genade schenken' zegt Jehova God. Dit is in overeenstemming met Zijn verklaring: „Wordt den goddelooze

genade bewezen, hij leert (evenwel) geene gerechtigheid, hij drijft onrecht in een gansch richtig land, en hij ziet de hoogheid des HEEREN niet aan" (Jes. 26 : 10). Gedurende al de jaren der genade, waarin de boodschap betreffende de Theocratie gepredikt werd, hebben zij de door den Heere voorzienen weg tot leven en veiligheid verworpen en zich als „boken" geopenbaard. Zij worden op de zijde der ongenade des Heeren gezonden, worden vervloekt en naar de vernietiging gestuurd, die de Duivel met zijn geheele organisatie moet ondergaan.

23 De God vergeten natiën en de wetteloze verbondsverbrekers zullen nimmer uit de vernietiging terugkeeren: „Want de dag des HEEREN is nabij, over al de heidenen [natiën]; . . . zij . . . zullen zijn als of zij er niet geweest waren" (Obadja 15, 16). Zij, die des Heeren getrouwe getuigen verontrusten en weigeren Jehova God te erkennen en de goede boodschap van Zijn THEOCRATISCHE REGEERING onder Christus Jezus te gehoorzamen, zullen „straf" te verduren hebben eeuwig verderf van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte (2 Thess. 1 : 6-9). Zoo bezien kunnen de volgende woorden Jehova's door middel van Zijn profeet Jeremia niet op deze vernietigde verbondsverbrekers na Armageddon betrekking hebben: „Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat er niet meer zal gezegd worden: (Zoo waarachtig als) de HEERE leeft, Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd! Maar: (zoo waarachtig als) de HEERE leeft, die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de landen, waarhenen Hij hen gedreven had, want Ik zal hen wederbrengen in hun land, dat Ik hunnen vaderen gegeven heb" (Jer. 16 : 14, 15). De Israëlieten togen tezamen met hun vader Jacob af tot het land Egypte. Na den dood van Jacob en zijn zoon Jozef, den toenmaligen heerscher van Egypte, bedreven de Israëlieten den duivelschen godsdienst van Egypte en werden door hun vijanden zwaar onderdrukt. Alsdan verwekte Jehova Zijn profeet Mozes; die leidde de Israëlieten uit den godsdienst, opdat zij den waarachtigen, levenden God, wiens Naam alleen Jehova is, zouden aanbidden. Terwille van Zijn Naam leidde Hij hen door de hand van Mozes uit Egypte en maakte zich hierdoor een Naam (2 Sam. 7 : 23). Derhalve werd gezegd: „Zoo waar Jehova leeft, die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd". - Andere vertaling.

24 Omdat de Israëlieten voor den godsdienst zwichtten, werden zij later in gevangenschap en verbanning naar Babylon gebracht, en hun geboorteland was zeventig jaar lang verwoest. Na verloop van dien tijd liet Jehova door Zijn voorbeeldig werktuig, Kores, den Koning van Perzië, een wet uitvaardigen, dat de tempel in Jeruzalem weder opgericht diende te worden en bracht Zijn zoogenaamd volk, dat in Babylon's ballingschap vastgehouden werd, met betrekking tot de kwestie van den tempel voor Hem in het gericht. Een overblijfsel openbaarde geloof en gehoorzaamheid en voldeed aan den oproep voor den tempeldienst. Jehova leidde dezen uit het noordelijk gelegen Babylon en andere landen, zette

ze opnieuw in het land, dat Hij verkozen had en lieten hen in den tempeldienst werken. Doch niet alleen een overblijfsel van getrouwe Israëlieten keerde terug en aanvaardde den tempeldienst, maar er kwamen tevens scharen van metgezellen mee, die van geboorte geen Israëlieten waren. Het waren proselieten [heidenen, tot het Jodendom bekeerd], vooral zij, die als „de Nethinim" bekend staan, dat wil zeggen die tot hulp in den tempeldienst „gegeven" waren, en uit vele natiën en talen afkomstig waren (Zie Ezra 2 : 1, 2, 43-60 en 8 : 17-20, vervolgens Neh. 3 : 26-31 en 7 : 46-62). Dezen kwamen ook overeen met het „vermengd volk" van verscheidene niet-Joodsche nationaliteiten, die met de Israëlieten waren opgetogen toen Mozes hen uit Egypte leidde. Aangezien zij geen Joden waren, stellen zij de „andere schapen" des Heeren in den tegenwoordigen tijd voor, die Hij bijeenvergaderd heeft en nog verder in Zijn kudde vergadert, opdat zij de toegewijde metgezellen van het overblijfsel van de getrouwe geestelijke Israëlieten, dat zijn Jehova's getuigen, worden. - Joh. 10 : 10, 16.

25 De duidelijk zichtbare gebeurtenissen, die de Bijbelsche profetieën vervullen, bewijzen veelvuldig, dat de Heere Jezus, de grootere Kores, in het jaar 1918 tot den Tempel ten oordeel gekomen is. Toen waren de leden van Zijn getrouw overblijfsel die God in geest en waarheid zochten te aanbidden in de door de demonen beheerschte wereldorganisatie, voorgesteld door Babylon, in knechtschap en ballingschap gehouden. De Heere openbaarde hun tragsgewijze de waarheden, die met betrekking tot het Koninkrijk thans noodig zijn, bevrijdde ze hierdoor van vrees en den dienst voor die organisatie, bracht ze in den Tempeltoestand en stelde ze aan het werk. Al degenen die zich voor Christenen uitgaven oordeelde Hij door Zijn waarheid en dienst en zond degenen, die goedgekeurd en met den Geest des Heeren gezalfd waren, uit, om 'dit evangelie van het Koninkrijk allen volken tot een getuigenis te verkondigen' (Matth. 24 : 14). Vele mensen van goeden wil hebben dit getuigenis gehoord, zijn met het getrouwe overblijfsel over de verheven baan, die te Gods organisatie, tot Zion leidt, getrokken en hebben zich onder haar bescherming gesteld. Op deze wijze zijn reeds groote scharen van deze mensen tot Zion gekomen en in Zijn Tempel gebracht, om God hier „dag en nacht" te dienen; en velen zullen er nog komen. Onlangs, dat wil zeggen in Augustus 1941 kwam deze schare in St. Louis, in groot getal duidelijk zichtbaar naar voren, waar zij zich met het afnemend getal van het overblijfsel tot een groote Theocratische vergadering, - het waren over de 115000 personen - bijeenkwam. Wanneer zij getrouw blijven, zullen dezulken de „grootte schare" vormen, die de Goddelijke opdracht zullen uitvoeren, om kinderen voort te brengen en de aarde met een rechtvaardig geslacht te vervullen. Hierdoor zijn de duidelijk zichtbare feiten aanwezig op grond waarvan gezegd kan worden: „Zoo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land van het noorden en uit al de landen, waarhenen Hij hen gedreven had". Dit alles behoort tot Jehova's

„vreemde werk” en verwekt de verbazing en den boosaardigen tegenstand van alle natiën, zoowel van degenen die den „koning van het Noorden” als van hen, die den „koning van het Zuiden” vormen, als ook van hun bondgenooten. - Dan. 11 : 40.

Visschers

26 De God vergetene natiën trachten het bijeenvergaderen van deze „andere schapen” des Heeren te verhinderen en wel naar aanleiding van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, die de geheele wereld katholiek en totalitair wil maken en alle menschen door totalitaire methoden in de kudde van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie poogt te brengen, om ze hier te scheren en te onderdrukken. Op deze wijze gaat het „vreemde werk” spoedig ten einde, zooals dit uit de gewelddadige onderdrukking van dit werk in vele natiën te zien is. In zekere omstreken houdt de Heere de gelegenheid om te werken nog altijd open, vooral in Brittannië, Amerika en andere demokratistische landen. Maar zelfs in de landen, waar de totalitaire regeeringen en dictators de vrijheid van het woord, van vergaderen en eeredienst hebben verboden en het werk als „onwettig” verklaard hebben, wordt ook verder nog (iets) gewerkt; nog worden er van de „andere schapen” gevonden, gevoed en geholpen om den weg tot den Heere te vinden. Zoo zijn de woorden van Jehova nog altijd waar en blijken voornamelijk op dezen gevorderden dag van toepassing te zijn, waar Hij Zijn bijeenverzamelde tot één eenheid gebracht, en Zijn Theocratische organisatie tot den dienst onder hen in werkzaamheid gezet heeft: „Ziet, Ik zal zenden tot vele visschers, spreekt de HEERE, die zullen hen visschen; en daarna zal Ik zenden tot vele jagers, die zullen hen jagen, van op allen berg, en van op allen heuvel, ja, uit de kloven der steenrotsen” (Jer. 16 : 16). Dit blijkt duidelijk te beteekenen, dat de natiën, waarin nog velen van de „andere schapen” des Heeren wonen, vastbesloten zijn, het werk van het bijeenvergaderen te belemmeren en indien mogelijk geheel te beletten; dat uit die oorzaak deze schapen uit vrees voor de vijanden en omdat zij in boeien gehouden worden, zich schuil houden; maar dat Jehova God vastbesloten is allen die behooren tot Zijn „andere schapen” door Christus Jezus te verzamelen en dat het bijeenvergaderen vóór het haastig aankomende Armageddon tot een einde aebracht zal worden.

27 Jehova beschikt over wegen en middelen om Zijn werk te doen en Zijn wil uit te voeren. Voor de vijanden, de godsdienstaanhangers, zijn zij zeer „vreemd”. Voor hen is het een „vreemd werk”; zij gelooven niet aan het goede doel hiervan, maar kennen het werk slechte beweegredenen toe. Zij probeeren de verdwaalde verstrooide schapen aan zich te binden en ze voor hun hebzuchtig gebruik en uitbuiting onderdanig te houden. De tijd van het bijeenvergaderen is spoedig voorbij. Degenen, die de Heere in Zijn genade in het werk van het bijeenvergaderen op aarde gebruikt, mogen thans geen tijd verliezen. Het vereischt eenheid in handelen, samenwerken in het werk van allen die daaraan deelnemen, zooals

het gebruik van alle middelen en wegen, die de Heere voor dit werk heeft voortgebracht. Het vereischt een zorgvuldig „kammen” van het gebied en een vlijtig doorzoeken van de afgesneden en afgelegene eenzame plaatsen, waar de schapen met geen groep verbonden, maar verstrooid zijn en niet weten waarheen zij moeten gaan, om onder de hoede van den goeden Herder te geraken. Zij worden niet aan zichzelf overgelaten om in Armageddon om te komen: „Want zoo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik, ja, Ik zal naar Mijne schapen vragen, en zal ze opzoeken. Gelijk een herder zijne kudde opzoekt, ten dage als hij in het midden zijner verspreide schapen is, alzoo zal Ik Mijne schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit al de plaatsen, waarhenen zij verstrooid zijn, ten dage der wolke en der donkerheid. En Ik zal ze uitvoeren van de volken en zal ze vergaderen uit de landen, en brengen ze in hun land; en Ik zal ze weiden op de bergen Israëls, bij de stroomen en in alle bewoonbare plaatsen des lands”. - Ezech. 34 : 11-13.

28 Christus Jezus, de goede Herder, heeft in den Tempel de leiding bij het bijeenvergaderen van Zijn „andere schapen”. Als „Zoon des menschen” werd Hem de heerschappij over al het aardsche gegeven: „Schapen en ossen, alle die; ook mede de dieren des velds, Het gevogelte des hemels, en de visschen der zee; hetgeen de paden der zeeën doorwandelt” (Ps. 8 : 5-9; Hebr. 2 : 6-9). Toen Jezus op aarde was, benoemde Hij visschers tot Zijn apostelen, opdat zij „menschenvisschers” mochten zijn (Matth. 4 : 8, 10-22). Eens leerde Hij het volk vanuit het schip van Simon, den visscher, niet ver van den oever en zeide nadien den bezitter van het schip: „Steek af naar de diepte, en werp uwe netten uit om te vangen. En Simon antwoordde en zeide tot Hem: Meester, wij hebben den geheelen nacht over gearbeid en niet gevangen; doch op Uw woord zal ik het net uitwerpen. En als zij dat gedaan hadden, besloten zij eene groote menigte visschen, en hun net scheurde. En zij wenkten hunne medegenooten, die in het andere schip waren, dat zij hen zouden komen helpen. En zij kwamen, en vulden beide de schepen, zoodat zij bijna zonken (tot zinkens toe, Nieuwe vert.) ... En Jezus zeide tot Simon: Vrees niet; van nu aan zult gij menschen vangen” (Luc. 5 : 1-11). Later zond Jezus, om belasting te betalen, Petrus, den visscher, henen, en zeide: „Ga heen naar de zee, werp den angel (uit), en den eersten visch, die opkomt, neem, en zijnen mond geopend hebbende, zult gij eenen stater (een zilverstuk, van vier drachmen; Nieuwe vert. en Herz. Zürcher Bijb.) vinden; neem dien, en geef hem aan hen voor Mij en u” (Matth. 17 : 27). Na Zijn opstanding uit de dooden verscheen Hij Zijn apostelen aan den oever der zee, toen zij op vischvangst waren. Zij hadden den geheelen nacht echter niets gevangen, Hij herhaalde voor hun oogen het wonder van den vischvangst (Joh. 21 : 1-14). Als zij aan land kwamen, had Hij reeds een visch voor hen op het vuur. In Zijn gelijkenis van het „slepenet” of „trekgaren” had Hij voorzegd, hoe Hij aan het einde van Satans ongestoorde heerschappij Zijn heilige engelen te zamen met hen als visschers zou gebruiken, om de goede van de luie „vis-

schén" te scheiden. „Alzoo zal het in de voleinding der eeuwen wezen; de engelen zullen uitgaan en de boozen uit het midden der rechtvaardigen afscheiden" (Matth. 13 : 47-50). Christus Jezus is de groote Visscher.

29 Daarna zond Christus Jezus Zijn apostelen uit als „menschenvisschers". Sedert Zijn komst tot den Tempel in het jaar 1918 stroomt de rivier der waarheid des levens vanuit Gods Tempel en brengt aan allen die in het geloof en gehoorzaamheid van de waarheid genieten, genezing of gezondheid. Jehova God voorzeide dit door Zijn profeet Ezechiël in een visioen en voegde er aan toe: „Ja, het zal geschieden, (dat) alle levende ziel, die er wemelt, overal, waarhenen eene der twee beken zal komen (waarheen deze stroomende wateren zullen komen; Schlachter), leven zal, en daar zal zeer veel visch zijn, omdat deze wateren daarhenen zullen gekomen zijn, en zij zullen gezond worden, en het zal leven, alles, waarhenen deze beek zal komen. Ook zal het geschieden, dat er visschers aan dezelve zullen staan. . . (tot) uitspreiding der netten; haar visch zal naar zijnen aard wezen als de visch van de groote zee, zeer menigvuldig" (Ezech. 47 : 1-10). Onder de leiding van Zijn heilige engelen heeft Christus Jezus de getrouwen, de in het tempeloordeel goedgekeurde leden van het overblijfsel uitgezonden, hen gezalfd en hun als Jehova's getuigen volmacht gegeven; en eendrachtig in hun handelen werpen zij het net onder de leiding van den grooten Visscher uit en Hij heeft menige „visschen", dat wil zeggen vele menschen van goeden wil, Zijn „andere schapen" tot zich vergaderd. Dezen hebben zich Gode gewijd en in gehoorzaamheid aan de uitnodiging van den Visscher hebben zij nu aan het visschen een aandeel.

Jagers

30 „En daarna zal Ik zenden tot vele jagers, die zullen hen jagen". Niet allen van de „andere schapen" des Heeren worden door de methode van het visschen tot Hem in den Tempel bijeenvergaderd. Na dit laat Hij de jacht volgen. De eerste in de Schrift aangehaalde jager was de verbondsverbreker Nimrod, die Babylon opbouwde, en die de eerste dictatoriale of de totalitaire heerschappij oprichtte en godsdienstig vereerd werd, zooals geschreven staat: „Nimrod. . . een geweldig jager vóór het aangezicht des HEEREN (Hem overtreffend en Hem tegenstaande") (Gen. 10 : 8-10). In deze dagen heeft Satan, de opperste der demonen, welke Nimrod als dictator installeerde, door de samenzwering van de politieke, commercieele en godsdienstige elementen van zijn zichtbare organisatie, wederom de totalitaire heerschappij opgericht. Deze elementen gebruiken het oorlogszuchtige element en de „sterke arm"-kliek, om het volk gelijk te schakelen en door gewelddadige maatregelen bang te maken. Zooals Nimrod zich aan de jacht overgaf en dieren zoowel als menschen vervolgde en het eeuwige verbond betreffende de heiligheid van het van God gegeven leven verbrak, zoo jaagt en vervolgt ook de totalitaire dictatoriale heerschappij, „de gruwel der verwoesting", alle natiën en

organisaties der menschheid; en hoe groot is de vernietiging aan menschenlevens, in verbreking van het eeuwige verbond met God! Dit geschiedt met de stilzwijgende, algeheele goedkeuring, toezegging, zegening en medewerking van het „vijfde colonne" Godsdienstelement voornamelijk van de Roomsche Katholieke Hiërarchie. Enkele profetieën vergelijken de geestelijken van den godsdienst met jagers, die de niets vermoedende slachtoffers van hun afpersing pogen te vangen (Ezech. 13 : 18-20; Jer. 5 : 26-31); doch voornamelijk jagen zij achter de getrouwe dienaars van Jehova, om deze te vernietigen (Klaaglied 3 : 52; 4 : 18, 19; Micha 7 : 2). Maar dan vergelijkt Jehova Zichzelf ook met een geoefenden jager en zegt: „Daarom verwacht Mij, spreekt de HEERE, ten dage als Ik Mij opmake tot den roof; want Mijn oordeel is, de heidenen te verzamelen, de koninkrijken te vergaderen, om over hen Mijne gramschap, de gansche hittigheid Mijns toorns uit te storten" (Zef. 3 : 8). „Een boos man des gewelds, dien zal men jagen, totdat hij geheel verdreven is" (Ps. 140 : 12). Volgens een andere vertaling luidt deze tekst: „De man van geweld - het booze moge hem jagen tot den val".

31 Door de ontrouw van de godsdienstige geestelijkheid en haar zorgeloosheid en onverschilligheid tegenover de nooden en eeuwige belangen van de kudde, zijn degenen, die de Heere thans als Zijn „andere schapen" verzamelt, door het totalitaire „beest" en „zijn beeld" buitgemaakt en verstrooid geweest, en gedreven door vrees voor menschen en door demonen bezeten schepselen, hebben zij zich op „ieder berg" en „ieder heuvel" en in de „kloven der rotsen" verborgen. Maar nu moeten dezen vóór het losbreken van Armageddon gezocht en opgejaagd worden, opdat zij naar voren komen en te kennen geven, voor den grooten THEOCRAAT en Zijn THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ onder Christus Jezus te zijn. Voor dit doel zendt de Heere nu „tot vele jagers" dat zij hen zullen „jagen"; want zij behooren den Heere, omdat zij tegenover Hem van goeden wil zijn. „Want al het gedierte des wouds is Mijne, de beesten op duizend bergen. Ik ken al het gevogelte der bergen, en het wild des veld is bij Mij. Zoo Mij hongerde, Ik zou het u niet zeggen; want Mijne is de wereld en hare volheid (Ps. 50 : 10-12). In den huidigen tijd, nu Jehova God op het punt staat, zich door middel van Christus Jezus tegen de vijanden van God en Zijn volk op te maken tot roof, zendt Hij het overblijfsel van Zijn gezalfde getuigen en hun gewijde metgezellen op jacht naar de verstrooide menschen van goeden wil, welke in de kudde des Heeren, in Zijn organisatie (zouden) willen binnenkomen, om hier vrede en veiligheid te vinden en het door den Heere toebereide voedsel te genieten.

32 Het jagen vereischt moed, volharding, waakzaamheid en paraatheid; voortdurend op het spoor blijven en jagen van het wild; een vlijtig doorzoeken van de afgesneden en afgezonderde plaatsen, waarbij geen plaats ongerept en ondoorzocht achtergelaten wordt, vooral niet de plaatsen, waar het wild pleegt te komen om voedsel en drank of veilige rust te genieten; ja, er moet zelfs de een of andere lokspijze

achtergelaten worden, om het wild op het spoor te helpen, het te lokken en aan te trekken opdat het naar voren come. Het vereischt aandacht en geduldig wachten. Waar „vele jagers“ samenwerken, omspannen zij een zeker gebied dat zij ingedeeld hebben en rukken dan met volharding tegen het gemeenschappelijke middelpunt op, waarbij zij op de struiken of het kreupelhout slaan, terwijl zij zich nog nauwer aaneensluiten om hun wild op te zoeken. Aldus werken zij in eenheid samen en streven gemeenschappelijk er naar, zich niets te laten ontgaan; zij staan elkander bij en helpen elkander. Hun uitrusting nemen zij mee, houden oogen en ooren open, kôesteren geen vrees voor schepselen en gebruiken vakkundig de voor hen gemaakte uitrusting.

33 Terwijl de totale heerschappij de geheele aarde overstroomt en Armageddon met spoed nadert, vereischen de gebeurtenissen dat het door Jehova aangestelde volk en zijn metgezellen het voorbeeld van de jagers volgen. Jehova heeft nu verschillende jaren zijn Theocratische organisatie in werking en heeft haar juist voor dit doel geschoold en onderwezen. Allen, die hiertoe behooren, is hun desbetreffend gebied in het veld toegewezen; zij mogen niet toelaten, dat hun aandacht er van afgeleid wordt, maar moeten voortdurend het ééne doen, zij moeten weten waarnaar zij zoeken en moeten voorzichtig wandelen. Altijd dienen ze bereid te zijn de uitrusting te gebruiken, die de Heere in dezen gevorderden dag bereid heeft, en in absolute eenheid voorwaarts gaan en samenwerken. Dan zal God de Heere, die hen uitzendt, de schepselen openbaar maken, waar Hij Zijn oogen op gericht heeft. Volgens Daniël 11 : 44 zullen geruchten van het Oosten en het Noorden hem (den totalitair „koning van het Noorden“) en zijn bondgenooten verschrikken. Het kan zijn, dat in den tijd der vervulling van deze profetie, de waarschuwing des Heeren dan zoo uitdrukkelijk en onmiskenbaar zal zijn, dat velen van hen achter dewelken Hij Zijn jagers zendt, opgespoord of wakker geschud worden en zich openbaren.

34 De Heere weet wie tot dezen behooren en hoe Hij ze bereiken kan; Hij zal Zijn jagers niet vruchteloos laten jagen of rondzwerven. „Want Mijne oogen zijn op al hunne wegen; zij zijn voor Mijn aangezicht niet verborgen, noch hunne ongerechtigheid verholten voor Mijne oogen“ (Jer. 16 : 17). Hun ongerechtigheid was, dat zij aan den godsdienst hadden toegegeven en zich door menschenvrees in boeien hebben laten binden; en de Heere heeft ze onder de autoriteit van de boozen smartelijk laten leiden, totdat zij „zuchten en jammeren over de gruwelen“, die dezen bedrijven en voornamelijk over den totalitair „gruwel der verwoesting“. Thans, waar deze „verwoestende gruwel“ in de plaats poogt te staan, „waar hij niet hoort“, dat wil zeggen in de plaats van de THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ over de menschheid, gebiedt God hun te vluchten en gebruikt Zijn jagers om ze op te sporen, opdat zij onverwijd vlieden en bij Gods organisatie toevlucht zoeken.

35 Omdat zij godsdienst bedreven en schepselen en voorwerpen gediend hebben in plaats van den

Schepper Jehova, zegt Hij: „Dies zal Ik eerst [dat wil zeggen vóór dat Ik hen tot den Tempel bijeenvergader] hunne ongerechtigheid en hunne zonde dubbel vergelden, omdat zij Mijn land ontheiligd hebben; zij hebben Mijne erfenis met de doode lichamen hunner verfoeiselen en hunner gruwelen vervuld“ (Jer. 16 : 18). Dit hebben de godsdienst-aanhangers gedaan door het lichtvaardige bloedvergieten, hetwelk zij goedkeurden en ondersteunden; vervolgens door beelden, voorwerpen en organisaties te vereeren, die door demonen geïnspireerd en door menschen gemaakt werden, tot aanbidding, om de liefde en den dienst der menschen en van den Schepper af te leiden, verder door vereering en huldiging van menschen en hun tegenstand tegen Gods THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ onder Christus Jezus en tenslotte door hun vervolging van Jehova's getrouwe getuigen, die God meer gehoorzamen dan menschen. Aldus hebben zij de dingen, die God behooren, d.i. „Mijn land“ en „Mijn erfdeel“, ontwaard. Door hun bezoek, lidmaatschap en ondersteuning van dergelijke godsdienstige en daaraan verbonden organisaties en bewegingen, nemen de gevangenen van goeden wil aan deze zonden en ongerechtigheden van bovengenoemde organisaties deel en het is daarom dat Jehova's ongenade en mishagen op hen rust en Hij hen dienovereenkomstig vergelt, zoolang zij in dien weg volharderen.

36 Maar hoe vergelt de Heere 'hunne ongerechtigheid en hunne zonde dubbel'? Het wijst niet op een tegenhanger of een dubbele periode. Andere vertalingen van dezen tekst uit het Hebreeuwsch geven de gedachte duidelijker weer: „Eerst zal Ik hun dubbele schuld en zonde vergelden“ (Kath. Bijb.). „En Ik vergelde het eerst het dubbele van hun schuld en zonde“ (Parallel-Bijbel). „En Ik vergelde het eerst het dubbele van hun ongerechtigheid en zonde“ (Letterlijke Hebreeuwse vertaling). De ongerechtigheid en zonde is „dubbel“, dat wil zeggen „kolossaal“, „verschrikkelijk“, omdat zij zich vermenigvuldigt tengevolge van het licht, dat heden uit Gods organisatie schijnt en ook tengevolge van de grootere verantwoording, die dit licht medebrenkt. In vergelijking met de verantwoording van het voormalige Judéa en Jeruzalem, is de verantwoordelijkheid van de „Christenheid“ dus veel grooter. Allereerst bezweek het rijk der tien stammen van Israël voor den godsdienst of het demonisme en Jehova strafte hen het eerst, door hun hoofdstad Samaria te laten vernietigen en de overgebleven Israëlieten deed wegvoeren en in een vreemd heidensch land liet verbannen. Judéa en Jeruzalem aanschouwden den godsdienstcultus en de ontrouw van Israël en Samaria alsook diens goddelijke bestraffing, maar namen het waarschuwend voorbeeld niet ter harte. Zij vielen eveneens af en keerden zich tot den godsdienst of het demonisme. Hun zonde en ongerechtigheid verdubbelden zich. Jehova strafte hen en bevrijdde slechts een overblijfsel, dat onder Zijn discipline zijn onkreukbaarheid bewaarde. - Jer. 3 : 6-11; Ezech. 23 : 11.

37 De „Christenheid“ heeft den Bijbel in zijn geheel en hierdoor ook het bericht over de waarschu-

wende voorbeelden van de tien stammen Israëls, alsmede van Judëa en Jeruzalem in haar bezit. De „Christenheid” heeft dit bericht niet ter harte genomen, noch heeft zij op de waarschuwing van Jehova’s getuigen acht gegeven. Om deze reden zijn haar wetteloosheden en godsdienst-zonden veel grooter en verschrikkelijker dan die van het voorbeeldige verbondsvolk van Jehova. God betaalt de „Christenheid” de haar toekomende vergelding uit; niemand kan voor korten of langen duur onder haar vertoeven, zonder een mate van vergelding te onder vinden. De volledige vergelding zal in den strijd van Armageddon komen, die zeer nabij is. Het is derhalve zaak voor Jehova’s getuigen en hun metgezellen, om geen tijd te verliezen en de grootst mogelijke moeite te doen en iedere gelegenheid te gebruiken, om alle goedgezinden te helpen onverwijd naar voren te komen, indien zij in de verwoesting, het lot van de „Christenheid”, niet willen deelen. Zij moeten, zooals dit door de Joodsche gevangenen en verbannen in Babylon voorgesteld wordt, uit Babylon naar Gods organisatie, naar Zion komen.

38 Jehova God heeft voorzeggd, dat dit zou geschieden, derhalve is het op zijn plaats, dat Zijn verbondsvolk zoiets verwacht, thans wakende is en er naar streeft, om het voor de rechtvaardiging van Zijn Woord op te nemen. De profeet Jeremia, een van Jehova’s getuigen, zegt: „O HEERE, Gij zijt mijne Sterkte, en mijne Sterkheid, en mijne Toevlucht ten dage der benauwdheid [die thans is]; tot U zullen de heidenen [natiën, Leidsche vert.] komen van de einden der aarde, en zeggen: Immers hebben onze vaders leugen erfelijk bezeten, (en) ijdelheid, waarin toch niets was dat nut deed” (Jer. 16 : 19). In dezen tijd, nu Satan, de Duivel, groot leed en groote benauwdheid over alle natiën brengt, komen als gevolg van het „visschen en jagen” scharen van menschen van goeden wil uit de godsdienstige en wereldsche organisaties naar voren. Die aldus den Heere zoeken, komen uit alle natiën, stammen, volken en talen naar voren en belijden, dat Jehova God en Zijn THEOCRATIE hun kracht, hun bolwerk en toevlucht in dezen tijd van groote benauwdheid is. Hun gemeenschappelijk harmonisch getuigenis en vrijwillige belijdenis houdt in, dat hun godsdienstige vaders in de „Christenheid” en in het heidendom niets anders dan demonenleugens en menselijke tradities hebben overgeërfd, hetgeen slechts ijdel gewets der menschen is en absoluut geen nut heeft, ja, in werkelijkheid schadelijk is en tot het verderf leidt. Zij verlaten den godsdienst als iets doodelijks en beoefenen nu het Christendom, dat wil zeggen de vereering van God in geest en waarheid. In de groote strijdvraag, die binnenkort voor eeuwig beslist moet worden, stellen zij zich op de zijde des Heeren.

39 De „oer”-strijdvraag, die nu op de laatste beslissing wacht, is die betreffende de UNIVERSEELE HEERSCHAPPIJ: Wie is de Almachtige God, wie de hoogste macht? Wie zal den hemel en de aarde regeeren en door alle schepselen die daarin leven aanbeden worden? Daar Jehova Zijn macht en positie kent, gebiedt Hij tot welzijn van Zijn verbondsvolk,

dat het Hem moet aanbidden en geen goden naast Hem mag hebben (Exod. 20 : 1-5). De „Christenheid” beweert wel met God in een verbond te staan, zij brengt echter grooten smaad op den Naam van Jehova en Zijn THEOCRATISCHE HEERSCHAPPIJ onder Christus Jezus. Zij aanbidt valsche goden of machtigen, die door demonen beheerschte menschen gemaakt en opgericht worden; en van het volk verlangen zij om al deze naar een en denzelfden vorm te aanbidden. Omdat het nu de tijd is, dat de strijdvraag beslist zal worden, zegt de Heere: „Zal een mensch zich goden maken? Zij zijn toch geene goden. Daarom, ziet, Ik zal hun bekend maken Mijne hand en Mijne macht; en zij zullen weten, dat Mijn Naam is HEERE [Jehova]”. - Jer. 16 : 20, 21.

40 In Armageddon zal Jehova God Zijn machtige „rechterhand”, d.i. Christus Jezus, Zijn Scherp-rechter openbaren, en Jehova zal door Hem te kennen geven, dat Satan een schijn-god is en dat de onder Satan staande demonen, welke nu door de godvergeten natiën in den naam van den godsdienst aanbeden worden, geen goden, maar leugens en bedrog zijn veroordeeld tot de eeuwige vernietiging. Onder de heerschappij der demonengoden weigeren zekere menschen, met inbegrip van de godsdienstige geestelijkheid, geloof te schenken aan de werkzaamheid van de „hand” en demonstratie van Zijn macht in Zijn dagen, zooals dit in den Bijbel wordt geopenbaard; maar in Armageddon zal God deze daden in veel grooteren omvang herhalen en hierdoor aan de spottende godsdienstaanhangers Zijn hand en macht te verstaan geven. Hij zal den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods slechts eenmaal doen plaatsvinden. Deze zal niet herhaald worden, hij zal volledig gestreden worden, tot de geheele vernietiging van alle tegenstanders en ook van hen, die twifelen, dat Hij de eenige waarachtige en levende God is. Vóór dat zij verslagen en met schande in de vernietiging afdalen, zal Hij nog eerst de „Christenheid” en allen, die God vergeten, laten weten, dat Zijn Naam Jehova de heilige Naam is, dien zij veracht en gelasterd hebben.

41 Gezien de feiten, begripen wij, dat de laats' bijeenvergadering door den Heere nu aan den gang is. Moge de opmarsch van Zijn verbondsvolk in Zijn dienst een moment en door niets onderbroken worden! De tijd is kort, de gelegenheid groot en aezegend, wie er een aandeel aan heeft! Het ALLERBELANGRIJKSTE is: thans aan onze onkreukbaarheid jegens den Almachtigen God vast te houden en des Heeren goedkeuring op „den dag des Heeren” te ontvangen, dus onberispelijk in Zijn oog en te zijn en een plaats te ontvangen, waar wij eeuwiglijk in Zijn heerlijken dienst mogen blijven. Verliest een tijd! Vervult standvastig en onophoudelijk uw plichten, zooals ze u door den Heere toegewezen worden. Wandelt dicht bij den Heere! Wandelt voorzichtig! Bewijst allen menschen van goeden wil vriendelijkheid, barmhartigheid en liefdevolle overgave. Binnenkort zal het verzamelen van hen geëindigd en Zijn „vreemde werk” gedaan zijn; dan zal Hij Zijn „vreemde daad” ter rechtvaardiging van Zijn Naam laten volgen.